

TYÖLÄISKIRJEENVAIHTAJISTA

*„Rabotshi Korrespondent“ aikakauslehdelle⁵⁴
annettu haastattelu*

Työläisten osallistumisen merkitys sanomalehden toimittamiseen on ennen kaikkea siinä, että se — tuo osallistuminen — luo mahdollisuuden muuttaa niin terävän luokkataistelun asean kuin lehden kansan orjuuttamisen välikappaleesta vapautuksen välikappaleeksi. Vain työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajat voivat saada aikaan tämän suuren muutoksen.

Vain järjestyneenä voimana pystyvät työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajat olemaan lehdistön kehittämisessä proletaarisen yleisen mielipiteen ilmaisijoita ja välittäjiä, neuvostoyhteiskunnan epäkohtien paljastajia ja uupumattomia taistelijoita rakennustyömme parantamisen puolesta.

Onko työläiskirjeenvaihtajat valittava työläisten kokouksissa vai onko toimitusten valikoitava heidät? Minun mielestäni jälkimmäinen keino (toimitusten suorittama valikoiminen) on tarkoituksenmukaisempi. Työn pohjaksi on asetettava kirjeenvaihtajan riippumattomuus niistä laitoksista ja henkilöistä, joiden kanssa hän joutuu tavalla tai toisella kosketuksiin työssään, mikä ei lainkaan merkitse hänen

riippumattomuuttaan siitä näkymättömästä, mutta herkeämättä vaikuttavasta voimasta, jota nimitetään proletaariseksi yleiseksi mielipiteeksi ja jonka välittäjänä työläiskirjeenvaihtajan on oltava.

Työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajia ei saa pitää vain tulevana sanomalehtimiehenä tai tehtaiden yhteiskunnallisina työntekijöinä tuon sanan suppeassa mielessä, — he ovat ennen kaikkea neuvostoyhteiskuntamme olojen epäkohtien paljastajia, taistelijoita näiden epäkohtien poistamiseksi, proletaarisen yleisen mielipiteen päälliköitä, jotka pyrkivät suuntaamaan tämän valtavan suuren tekijän ehtymättömät voimat puolueen ja Neuvostovallan avuksi vaikeassa sosialistisessa rakennustyössä.

Tästä johtuu myös kysymys kasvatustyöstä työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajien keskuudessa. On tietenkin välttämätöntä opettaa työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajille vissi vähimmäismäärä sanomalehtitekniikkaa. Mutta se ei ole pääasia. Pääasia on se, että työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajat opiskelisivat työnsä kulussa ja kehittäisivät itsessään sen yhteiskunnallisen sanomalehtimiehen vaiston, jota ilman kirjeenvaihtaja ei voi täyttää tehtäväänsä ja jota ei voida juurruttaa millään keinotekoisella opetustyöllä tuon sanan teknillisessä mielessä.

Työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajien välittömän aatteellisen ohjauksen on kuuluttava sanomalehtien toimituksille, joilla on yhteys puolueeseen. Kirjeenvaihtajien kirjoitusten tarkastus on keskitettävä sanomalehtien toimitusten käsiin.

Työläis- ja maaseutukirjeenvaihtajien vainoaminen on raakalaisuutta, porvarillisten tapojen perua.

Sanomalehden, joka vain yksin pystyy panemaan käyntiin ankaran paljastusagitacion pimeydenvoimia vastaan, on otettava huolekseen kirjeenvaihtajansa suojeleminen vainoamiselta.

Toivotan „Rabotshi Korrespondentille“ kaikkinaista menestystä.

„Rabotshi Korrespondent“ № 9,
kesäkuu 1924

J. Stalin